

Maa- ja metsätalousministeriö

29.6.2026

VN/22263/2025

Ehdotus hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi kilpailulain muuttamisesta

Maa- ja metsätalousministeriö kiittää mahdollisuudesta lausua ehdotuksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi kilpailulain muuttamisesta.

Työ- ja elinkeinoministeriö esittää muutettavaksi kilpailulakia. Kilpailuneutraliteettisääntelyyn liittyvät muutokset koskevat itsearviointi- ja dokumentointivelvoitetta, kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvaa toimintaa ja markkinaehtoisen toiminnan vaatimusta, kirjanpidon eriyttämistä koskevaa velvollisuutta sekä uutta priorisointiperustetta todennäköisen toimivallan puuttumisen perusteella. Itsearviointi- ja dokumentointivelvoitetta sekä kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvaa toimintaa ja markkinaehtoisen toiminnan vaatimusta koskevat sääntelyt lisättäisiin kilpailuneutraliteettia koskevaan kilpailulain 4 a lukuun. Uusien säännösten lisäämisen yhteydessä joitain voimassa olevan 4 a luvun säännöksiä muutettaisiin ja yhdistettäisiin. Uusi kilpailuneutraliteettisääntelyyn liittyvä priorisointiperuste lisättäisiin asioiden tärkeysjärjestystä ja tutkimatta jättämisestä koskevaan kilpailulain 32 §:ään. Lisäksi kilpailuneutraliteettia koskevien muutosten lisäksi kilpailulakiin esitetään tehtäväksi kaksi muutosta säädöshuoltuna. Viimeksi mainittujen muutosten osalta MMM:llä ei ole lausuttavaa.

Lausunnonantajan lausunto

30 a § Kilpailu- ja kuluttajaviraston toimivalta

KKV:n toimivaltaa koskevasta pykälästä poistettaisiin maininta kuntalain markkinaperusteisen hinnoittelun vaatimuksesta. MMM pitää muutosta kannatettavana, kun otetaan huomioon mm. 30 b §:n uudet kilpailuneutraliteettivelvoitetta koskevat muotoilut. Kokonaisuudessaan esityksen ehdottamat muutokset toimivallan osalta eivät aiheuta nykytilaan varsinaista muutosta.

MMM toteaa, että ns. ei-taloudellinen toiminta on aina kilpailusääntöjen ulkopuolella ja että lainsäätäjä on taloudellisen toiminnan osalta joissakin tapauksissa tarkoituksella syrjäyttänyt kilpailusäännöt. Viimeksi mainituissa tilanteissa on lähtökohtaisesti kyse ns. yleistä taloudellista etua koskevista palveluista (SGEI), joista säädetään mm. SEUT 106 artiklan 2 kohdassa.

”Yrityksiin, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, sekä fiskaalisiin monopoleihin sovelletaan tämän sopimuksen määräyksiä ja varsinkin kilpailusääntöjä siltä osin kuin ne eivät oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estä yrityksiä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä. Kaupan kehitykseen ei saa vaikuttaa tavalla, joka olisi ristiriidassa unionin etujen kanssa.”

MMM katsoo, että silloin, kun erityislainsäädännössä säädetään julkista sektoria koskevasta SGEI-palveluvelvoitteesta, kyseisessä lainsäädännössä tulee ottaa huomioon tällaiseen sääntelyyn liittyvät vaatimukset ja reunaehdot. Kuten hallituksen esitysluonnoksessa todetaan, kilpailulain 30 a § ei anna KKV:lle toimivaltaa muun lainsäädännön oikaisemiseen, eikä siten myöskään tähän liittyvä tutkimistoimivalta olisi tarkoituksenmukainen.

Lisäksi MMM toteaa, että ylimmät laillisuusvalvojat voivat puuttua ministeriöiden lainvastaiseen menettelyyn. Samoin ministeriöt voivat puuttua laillisuusvalvonnan keinoin alaisen hallinnon toimintaan. Organisaatioita koskevissa laeissa on usein säännöksiä ohjauksesta ja tiedonantovelvollisuudesta. Ministeriön hallinnonalan lainsäädännöstä voidaan mainita esimerkiksi Ruokavirastosta annetun lain (371/2018) 5 § ja Suomen metsäkeskuksesta annetun lain (418/2011) 19 ja 20 §. MMM pitää tärkeänä, että jos sen alaisuudessa toimiva valtion viranomainen tai ns. välillisen hallinnon organisaatio ei noudata kilpailuneutraliteettiin liittyviä kilpailulain säännöksiä, se saisi asian vireilletulosta tiedon suoraan Kilpailu- ja kuluttajavirastolta.

Toisin sanoen ohjaavan ministeriön tulisi saada alaisen hallinnon asian vireilletulosta KKV:ssa, jotta se voisi osaltaan myötävaikuttaa siihen, että alaisen hallinnon organisaatio selvittää asiaa KKV:n kanssa.

30 b § Kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuva taloudellinen toiminta

MMM ei pidä tarkoituksenmukaisena ratkaisua, jonka mukaan siitä huolimatta, että kilpailulakiin otettaisiin kilpailullisen toiminnan määritelmä, joka soveltuisi kuntien, hyvinvointialueen ja valtion sekä niiden määräysvallassa olevien yksiköiden toimintaan, nykyiset pääosin päällekkäiset määritelmät jäisivät kuntalakiin ja hyvinvointialuelakiin ja niitä sovellettaisiin kilpailulain säännösten kanssa samanaikaisesti yhdessä. Tarkoituksenmukaisempaa olisi, että säännökset koottaisiin samaan yhteyteen kilpailulakiin. Päällekkäisyys aiheuttaa lakien soveltamistilanteisiin turhaa sekavuutta ja monimutkaistaa jo ennestäänkin monimutkaista kokonaisuutta. Vaikutus olisi siten kuntien ja hyvinvointialueiden osalta päinvastainen kuin hallituksen esityksen mukainen tavoite, joka liittyy neutraliteettisääntelyn selkeyttämiseen (s. 26). MMM kiinnittää lisäksi huomiota esityksen yleisperusteluihin, joissa tarvetta uudelle määritelmälle perustellaan osittain sillä, että kuntalaki ja hyvinvointialuelaki sisältävät varsinaisen määritelmän sijasta ainoastaan säännöksiä siitä, milloin ei ainakaan toimita kilpailutilanteessa. MMM toteaa, että ehdotetun 30 b §:n 2 momentin ”ei ainakaan” -muotoilu jättäisi uuden määritelmän vastaavalla tavalla avoimeksi.

Pykälän mukaan kilpailutilanteessa tapahtuvan toiminnan tulisi olla markkinaehtoista tai muutoin sellaista, ettei toiminta estä tai vääristä kilpailua tai sen edellytyksiä. MMM pitää hyvänä, ettei 30 b §:ssä säädettäisi suoranaista yhtiöittämisvelvollisuutta, sillä yhtiöittämistä ei EU-lainsäädäntö huomioon ottaen välttämättä ole tarpeen toteuttaa kaikissa tilanteissa. Tällä on kuitenkin merkitystä vain valtiollisten toimijoiden osalta, sillä esityksestä huolimatta yhtiöittämisvelvollisuus säilyisi kuntia ja hyvinvointialueita koskevissa laeissa.

MMM toteaa ehdotettuun 30 b §:än liittyen vielä liikelaitos Metsähallituksen osalta seuraavaa. Nykyistä metsähallituslakia (234/2016) valmisteltaessa selvitettiin liikelaitos Metsähallitukseen jäävää toimintaa suhteessa kilpailuneutraliteettivaatimukseen, koska valtion liikelaitoslainsäädäntö jouduttiin uudistamaan nimenomaan komission ns. Destia-päätökseen liittyvien kilpailuneutraliteettiongelmien vuoksi. Metsähallituksen liiketoiminnan toimialasta on metsähallituslain 3 §:ssä säädetty seuraavasti:

3 §

Liiketoiminnan toimiala

Metsähallituksen liiketoiminnan toimialana on sen hallintaan osoitetun valtion maa- ja vesiomaisuuden taloudellinen hyödyntäminen sekä maa- ja vesiomaisuuden hallintaan liittyvää liiketoimintaa harjoittavien tytä- ja osakkuusyhtiöiden osakkeiden hallinnointi.

Tässä tarkoituksessa Metsähallitus:

- 1) harjoittaa metsätaloutta ja toimittaa puutavaraa asiakkaille;
- 2) harjoittaa maa-ainesliiketoimintaa;
- 3) harjoittaa maa- ja vesialueita koskevaa vuokraus- ja myyntitoimintaa; ja
- 4) harjoittaa maa- ja vesialueita koskevaa hanke- ja kehitystoimintaa.

Metsähallitus saa lisäksi harjoittaa siemen- ja taimituotantoa sekä muuta sen toimialaan kuuluvaa maa- ja vesiomaisuuden taloudellista hyödyntämistä.

Metsätaloutta Metsähallitus harjoittaa valtion metsätalousosakeyhtiöstä annetussa laissa (235/2016) tarkoitetussa osakeyhtiössä.

Metsähallitus vastaa tytä- ja osakkuusyhtiöidensä omistajaohjauksesta siten kuin valtion yhtiöomistuksesta ja omistajaohjauksesta annetun lain (1368/2007) 6 §:ssä säädetään

Perusteluja ratkaisulle, jossa Metsähallituksen tehtäväksi säädettiin harjoittaa liikelaitosmuodossa maa- ja vesialueita koskevaa vuokraus- ja myyntitoimintaa sekä maa- ja vesialueita koskevaa hanke- ja kehitystoimintaa oli kaksi. Ensinnäkin se, että esim. vuokrattavien alueiden yhtiöittäminen olisi ollut erittäin työlästä ja se olisi merkinnyt sitä, että uusien kaavojen mukaisten rakennuspaikkojen osalta MMM olisi joutunut jatkuvaan apporttirumbaun ja eduskunnan olisi lähtökohtaisesti tullut hyväksyä peruspääoman muutoksena jokainen uuden kaavan tarkoittaman rakennuspaikan arvonorotus. Toisena ja tärkeimpänä perusteluna oli se, että kiinteistöjen myyntiä ja vuokraamista sekä alueiden kehittämistä esim. tuulivoimatuoitantoa varten ei pidetty liiketoimintana vaan erittäin suuren kiinteistövarallisuuden mukana tulevana elimellisenä osana

kiinteistövarallisuuden omistamista. Omistaminen on julkisyhteisölle täysin sallittua ja mm. kunnat ja seurakunnat omistavat myös paljon maata. Kunnat ja seurakunnat kaavoittavat, vuokraavat ja myyvät yleisesti omistamiaan alueita ja tulkinta, jossa tällainen toiminta olisi katsottu kielletyksi kilpailuksi toiminnaksi olisi tarkoittanut todella isoa muutosta ja olisi lisäksi ollut poliittisesti täysin mahdoton. MMM:n näkemys asiassa ei ole muuttunut metsähallituslain säätämisen jälkeen. MMM katsoo, että kun Metsähallitus myydessään ja vuokratessaan sen hallinnassa olevia alueita toimii sitä koskevan lainsäädännön mukaisesti ja markkinaehtoisesti mm. käyttämällä avoimia huutokauppoja tai tarjouskilpailuja, Metsähallituksen maa- ja vesialueita koskeva vuokraus- ja myyntitoiminta ei vääristä tai ole omiaan vääristämään terveen ja toimivan kilpailun edellytyksiä markkinoilla eikä Metsähallituksen toiminta estä tai ole omiaan estämään terveen ja toimivan taloudellisen kilpailun syntymistä tai kehittymistä.

MMM toteaa lisäksi, että jatkovalmistelussa esitysluonnoksessa voisi ministeriön mielestä mainita joitain tyyppisesti juuri viranomaisille luonteisia tehtäviä, joiden osalta voi olla tarpeen arvioida toiminnan mahdollista taloudellista luonnetta. Kilpailu- ja kuluttajavirastolta lienee saatavissa tietoa asiasta. Samoin esimerkiksi löytyy viime vuonna julkaistusta ruotsalaisesta selvityksestä (Förbättrad konkurrens i offentlig och privat verksamhet, SOU 2025:22). Esimerkiksi erilaiset konsulttipalvelut tai neuvonta voivat tietyissä tilanteissa täyttää kilpailuilla markkinoilla tapahtuvan taloudellisen toiminnan määritelmän.

30 c § Itsearviointivelvollisuus:

MMM pitää itsearviointivelvoitetta perusteltuna ja yhtyy esityksessä ilmaistuun näkemykseen siitä, että itsearviointi- ja dokumentointivelvoitteen avulla pystyttäisiin lisäämään sekä julkisyhteisöjen tietoisuutta oman toimintansa luonteesta että vähentämään riskejä kilpailuneutraliteettiongelmien muodostumisesta. MMM kannattaa itsearviointi- ja dokumentointivelvoitteen soveltamisalan rajaamista vain kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvaa taloudellista toimintaa harjoittaviin julkisyhteisöihin ja niiden määräysvaltaan kuuluviin yksiköihin. MMM pitää myös tarkoituksenmukaisena, että kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuva taloudellinen toiminta, jonka liikevaihto on alle 40 000 euroa vuodessa, rajautuisi velvoitteen soveltamisalan ulkopuolelle. MMM:n toimialalla ehdotus itsearviointi- ja dokumentointivelvoitteesta koskisi esimerkiksi eläinlääkäripalveluja tuottavia kuntia, Metsähallitusta ja sen tytäryhtiöitä (Metsähallitus Metsätalous Oy, Siemen Forelia Oy ja MH-Kivi Oy), Luonnonvarakeskusta, Maanmittauslaitosta sekä Ruokavirastoa.

Säätelyn selkeyttämiseksi MMM ehdottaa kuitenkin 30 c §:n 2 momentin velvoitteen täsmentämistä seuraavasti:

Edellä 1 momentissa tarkoitetun itsearvioinnin on sisällettävä kuvaus kilpailutilanteesta markkinoilla tapahtuvasta taloudellisesta toiminnasta, sekä lisäksi

- 1) selvitys keinoista, joilla varmistetaan 30 b §:n 3 momentissa säädettyjen vaatimusten täyttyminen; tai
- 2) selvitys perusteista, joiden nojalla kunta, kuntayhtymä, hyvinvointialue, hyvinvointiyhtymä, valtio taikka niiden määräysvaltaan kuuluva yksikkö **30 e §:n 2 momentissa tarkoitetulla perusteella** katsoo, ettei 30 b §:n 3 momenttia sovelleta sen harjoittamaan toimintaan.

MMM:n ehdotus perustuu tarpeeseen tehdä varsin monimutkaisesta kokonaisuudesta niin selkeä kuin mahdollista. Perusteluissa (s. 48–49) mainitaan mahdollisena 2 kohdan mukaisena poikkeustilanteena ainoastaan 30 e §:n 2 momentin tilanne, ja sitä koskeva nimenomainen maininta 30 c §:ssä selkeyttäisi sääntelyä.

Ministeriön mielestä toimiva kilpailu ja asiaan liittyvät EU-oikeudelliset näkökohdat puoltavat sitä, että julkisyhteisöille ja erälle muille toimijoille säädetään velvoite säännöllisesti arvioida omaa toimintaansa kilpailuoikeudellisesta näkökulmasta, vaikka se saattaa aiheuttaa vaikeasti ennakoitavaa hallinnollista taakkaa viranomaisille ja välillisen hallinnon toimijoille. Ministeriö kiinnittääkin huomiota siihen, miten usein itsearviointi on tehtävä. Pykäläluonnoksen mukaan arviointi olisi tehtävä joka vuosi ”neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä”. Tältä osin MMM kiinnittää huomiota Ruotsin uuteen vastaavaan kaltaiseen lainsäädäntöön (Lag om offentlig säljverksamhet, SFS 2026:578), jossa säädetään sopimattoman julkisen myyntitoiminnan kiellosta (ruotsiksi förbud mot otillbörlig offentlig säljverksamhet) sekä siihen liittyvästä arviointivelvollisuudesta (ks. lain 3 ja 4 §). Ruotsissa arviointi on tehtävä neljän vuoden välein.

MMM katsoo, että hallituksen esityksessä ehdotetun itsearvioinnin aikaväli, on liian tiheä ja **ehdottaa esitettyä 30 c §:n 3 momenttia muutettavaksi siten, että arviointi tulisi tehdä vähintään 3 vuoden välein.**

Mahdollisen hallinnollisen taakan vähentämiseksi MMM korostaa myös itsearvioinnin tueksi laadittavan KKV:n ohjeistuksen merkitystä. Yhtiöitettyjen ja selkeästi kilpailullisilla markkinoilla toimivien osakeyhtiöiden osalta olisi toivottavaa, että itsearvioinnissa huomioitaisiin kulloinkin arvioitavan toiminnan kannalta olennainen tieto ja vältyttäisiin epäolennaisen tiedon keräämiseltä. Itsearviointivelvoitteen sisällöllisten vaatimusten osalta MMM korostaa liikesalaisuuksien suojan huomioimista ja toteaa, että osin myös julkista tietoa sisältävistä asiakirjoista on mahdollista tehdä tietopyyntö. Hallituksen esityksessä olisikin tarpeen

tarkemmin arvioida tietojen julkisuuteen ja salassapitoon liittyviä asioita mm. itsearviomuistioon liittyvien liike-salaisuuksien osalta.

30 d § Kirjanpidon eriyttäminen

Voimassa olevan lain nojalla uhkasakko voidaan määrätä mm. kirjanpidon eriyttämiseen liittyvässä asiassa kunnalle, kuntayhtymälle, hyvinvointialueelle, hyvinvointiyhtymälle, valtiolle taikka niiden määräysvaltaan kuuluvalla yksiköllä. Lausunnolla olevan esitysluonnoksen mukaan uhkasakko tulisi kyseeseen myös ehdotetun itsearviointivelvollisuuden laiminlyöntitapauksissa. Mäenpää toteaa hallinto-oikeuden oppikirjassa, että "[u]hkasakko voidaan asettaa suoraan esimerkiksi virastolle (KHO 1979 II 86) tai kunnan toimielimelle". MMM pitää kilpailulain sääntelyä tavanomaisesta poikkeavana. Ministeriö toteaa, että perustuslakivaliokunta on äskettäin lausunut kielteisesti hallinnollisen seuraamusmaksun määräämisestä viranomaiselle tietosuojalainsäädännön osalta (PeVL 40/2026 vp). Perustuslakivaliokunta on aiemmin kiinnittänyt huomiota mm. siihen, että viranomaisia sitoo perustuslain 2 §:n 3 momentin mukainen hallinnon lainmukaisuusperiaate. Virkamiehen asemaan kuuluu perustuslain 118 §:n mukaisesti virkavastuu työssä tehdyistä virheistä (PeVL 32/2026 vp, kappale 6). Hallinnollinen seuraamusmaksu ja uhkasakko eivät ole sama asia, mutta voidaan silti arvioida, onko uhkasakon määrääminen perusteltu keino puuttua siihen, ettei viranomainen noudata kilpailulain tietyjä säännöksiä. Tätä voisi arvioida esityksen jatkovalmistelussa.

30 e § Soveltamisalan poikkeukset

MMM katsoo, että 1 momentissa ehdotettu säännös (tilanteet, joissa KKV:llä ei ole puuttumistoimivaltaa), on kannatettava, ja 2 momentissa ehdotettu säännös (tilanteet, joissa 30 b §:n kilpailuneutraliteettivelvoitteet eivät sovellu) on SGEI-palveluja ajatellen tärkeä.

Pykälän 3 momentin osalta MMM toteaa, että se katsoi aiemmassa, TEM:n arvioreporttia koskeneessa lausunnossaan, että uusia dokumentointivelvoitteita ei olisi tarkoituksenmukaista ulottaa vähäiseen taloudelliseen toimintaan ja että itsearviointivelvoitteen ulkopuolelle tulisi sulkea vähintäänkin toiminta, joka ei ylitä 40 000 euron vuotuista liikevaihtorajaa. Hallituksen esityksen ehdotus vastaa tätä näkemystä, ja on kannatettava tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi.

MMM katsoo, että pykälän 4 momentin säännös kirjanpidon eriyttämisvaatimusta koskevista poikkeuksista vastaa säännöksen loppuosan (40 000 euron vuotuinen liikevaihtoraja) osalta voimassa olevan 30 d §:n 5 momentin säännöstä ja on kannatettava. Momentin alkuosa "mitä 30 d §:n 1–4 momentissa säädetään, ei sovelleta tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyjen poikkeusten soveltuessa" on tarkoituksenmukainen, kun otetaan huomioon, että SGEI-palveluja koskevista avoimuusvaatimuksista säädetään muualla laissa (laki eräitä yrityksiä koskevasta taloudellisen toiminnan avoimuus- ja tiedonantovelvollisuudesta, 19/2003).

32 § Asioiden tärkeysjärjestys ja tutkimatta jättäminen

MMM pitää tarkoituksenmukaisena muutoksia, joilla KKV voi keskittää rajalliset resurssinsa neutraliteetin toteutumisen kannalta merkityksellisten tapausten selvittämiseen. Nykyisessä julkisen talouden tilanteessa kaikki toimintaa tehostavat ja nopeuttavat ratkaisut ovat tervetulleita. MMM pitää tärkeänä KKV:n resurssien turvaamista, jotta KKV:n asiantuntemukseen voidaan ministeriöissä ja muissa viranomaisissa jatkossakin tukeutua.

Muita huomioita:

Kilpailuneutraliteettiin liittyvät säännökset koskevat seuraavia organisaatioita: kunta, kuntayhtymä, hyvinvointialue, hyvinvointiyhtymä, valtio taikka niiden määräysvaltaan kuuluva yksikkö. Kyseistä muotoilua käytetään useammassa lakiluonnoksen pykälässä ja muotoilu löytyy myös voimassa olevasta laista. MMM kiinnittää huomiota siihen, että lienee tarkoitettu, että sääntelyä sovelletaan myös ns. itsenäisiin julkisoikeudellisiin laitoksiin. Tällaisia ovat ministeriön hallinnonalalla Suomen metsäkeskus ja Suomen riistakeskus. Ne ovat lailla perustettuja organisaatioita, jotka hoitavat perustuslain 124 §:ssä tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviä. MMM:n mielestä olisi selkeämpää, jos kilpailulain pykälissä suoraan mainittaisiin itsenäiset julkisoikeudelliset laitokset. Kyseiset organisaatiot toimivat maa- ja metsätalousministeriön ohjauksessa, mutta siinä yhteydessä ei ole tapana puhua määräysvallasta. Mainittujen MMM:n hallinnonalan organisaatioiden *ohjauksesta* säädetään Suomen metsäkeskuksesta annetun lain (418/2011) 19 §:ssä ja riistahallintolain (158/2011) 1 §:ssä. Selvytyden vuoksi todettakoon, että itsenäiset julkisoikeudelliset laitokset eivät ole julkisyhteisöjä.

Esitysluonnoksessa ei ole mainittu valtion talousarviota. Vaikutusarvion yhteydessä olisi hyvä mainita valtion talousarvion momentti 32.01.06, joka koskee Kilpailu- ja kuluttajaviraston toimintamenoja. Esityksessä voisi mainita, että viraston tehtäviin liittyvät kustannukset katetaan julkisen talouden suunnitelmien ja valtion talousarvioiden mukaisten määrärahojen ja henkilötyövuosimäärien puitteissa tai muu vastaava maininta.

Lisäksi MMM toteaa, ettei esitysluonnoksessa ole tarkasteltu muiden maiden lainsäädäntöä. Ruotsissa on viime vuonna valmistunut kilpailuasioihin liittyvä laaja selvitys (Förbättrad konkurrens i offentlig och privat

verksamhet, SOU 2025:22), jossa tarkastellaan myös kilpailuneutraliteettiin liittyviä kysymyksiä. Selvityksen 4.3 luvussa tarkastellaan EU:n ja muiden maiden lainsäädäntöä. Lisäksi ministeriö viittaa edellä mainittuun lakiin ja sen esitöihin (Näringsutskottets betänkande 2025/26:NU22).

Kansliapäällikkö

Pekka Pesonen

Lainsäädäntöneuvos

Johanna Wallius

Jakelu

Työ- ja elinkeinoministeriö

VN/22263/2025-MMM-64

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: